

Vandring i skymningsland

Sandra Frilund

Magdalena Ringwall

1. I mörk-ret syns stjär-nor och må-nen så klart, de strå-lar och le-der den

2. I gry-ning vi vak-nar och tve-kar så snart, den väg vi har valt är så
3. När skym ning-en kom-mer blir da-gen till natt, vi van-drar än - då med för-
4. Att fäs - ta vår blick på det him-mel-ska hem, ges kraf-ten åt oss att för-

4 väg vi skall ta. Vi vand-rar i mörk - ret och går fram i tro. Gud
gru - sig och hal. I nat - ten var vä - gen så tyd - lig och rak, på
trös - tan och kraft. Vi vet att han går - med oss he - la vår väg, i
sö - ka i - gen. Vi går på den ste - ni - ga stig du har valt, vi

7 le - der, vi be - der, på ho - nom på ho - nom vi tror.

da - gen så skräm-man - de, skräm-man - de kro - kig och smal. -
mör - ker och smär - ta vår Her - re, vår Her - re är med. -
re - ser oss så och går vi - da - re, vi - da - re snart. -